

det, at det var rimeligt, at lægge en særlig Byrde paa de farlige Industrier, naar Folk selv valgte at arbejde i farlige Industrier med Maskiner o. s. v., og at det for Eksempel ogsaa var rimeligt, at man forlangte, at vor Storindustri bar en særlig Udgift, fordi den havde en Bestyttelse i Tolden, og derfor godt kunde være tjent med at bære en Udgift, som ikke paahvilede andre. Nu er det imidlertid ikke muligt, heller ikke af § 3 at se, hvorledes og i hvor stort Omfang de her nævnte Virksomheder ere beskattede ved Told, og som følge deraf skulde kunne bære en særlig Udgift. Det er heller ikke muligt at sige imellem, om Virksomheden er stor eller lille, og om den har økonomisk Bæreevne. Men sikkert er det jo, at naar man lægger Byrden paa Arbejdsgiverne, saa vil den jo her i dette Tilfælde dog komme til at ramme en hel Del, som slet ikke have nogen som helst Fordel af Toldbestyttelsen, men tværtimod maa siges at have alle Byrderne ved den, hvad der f. Eks. gælder om hele Gruppen af Bygningsindustri og en hel Mængde andre af de Virksomheder, som staa nævnte i § 3. Sikkert er det jo, at der er en meget stor Del mindre Virksomheder, som maaste kun helt forbigaaende beskæftige sig med den Slags Arbejder, som ere farlige, og som gaa ind under Loven, og som netop, fordi de drive en mindre Virksomhed, ikke ere i Stand til at have alle de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger, som en større Virksomhed kan have til Raadighed, og netop derfor frembyde en relativt større Fare. De ville have økonomisk langt mindre Evne til at forsikre og ville i mange Tilfælde være tilbøjelige til at unblade det, fordi Byrden er større for dem, og Resultatet vil saa blive, at hvis der sker en Ulykke, faar den stadelidte ingen Ting. Jeg tror derfor, at det vil vise sig at blive nødvendigt at tage denne Sag op paa en noget anden Maade end det Forslag, der her er indbragt. Jeg skal villig erkende, at efter Forhandlingerne i Udvalget i afdvige Vinter staar det saaledes, at man fra alle de Sider, som have indbragt Forslaget, var ret enig om, at det var den eneste Vej at komme frem ad, men det nytter dog ikke, at man her udelukkende bygger paa, hvilken bestemt Anskuelse nogle bestemte Mennesker her i Salen have dannet sig om, hvorledes denne Sag skal ordnes, naar den støder paa Modstand hos den store almindelige Befolkning, hos dem, der skulle arbejde ved Loven, skulle bære dens Byrder og nyde dens Goder. Nu skal jeg vel erkende, at det selvfølgelig vil være en Fordel for de paa-gældende Arbejdere, som komme ind under

Loven, naar den en Gang kommer; og der trænges ganske sikkert i høj Grad til en Ordning ad Lovgivningens Vej af Ulykkesforsikringsvesenets. Der har ofte paa Fagforeningskongresser, særlig af Haandværkere i Bygningsfagene og de Fag, der give en noget farligere Virksomhed, været udtalt Ansættelse om at saa en Ulykkesforsikring. Men det er dog et Spørgsmaal, om den Fordel, der opnaaedes ved at saa denne lille Reform, ikke opvejedes stærkt derved, at man for lange Tider kom til at udstyde Spørgsmaalet om en almindelig Løsning af denne Sag, saa at det vilde være et højt tvivlsomt Gode, man opnaaede. Naturligvis var det et Gode for de enkelte Personer, men det var maaste et Spørgsmaal, om man ikke ved at vente et Aars Tid eller saa, kunde naa at saa saa megen Klarhed, at man kunde saa et Forslag, der ogsaa omfattede de øvrige Arbejdere, der her ere udelukkede, og som ordnede Byrderne paa en anden Maade. — Jeg skal endnu gøre opmærksom paa en anden Ting i det Forslag, som blev indbragt i Fjor af det ærede Medlem for Ringløbing Amts Iste Valgfreds (S. C. Christensen), nemlig at Netten til Understøttelse først indtraadte 9 Dage efter Ulykkestilfældet. I det foreliggende Forslag skal Netten først indtræde 13 Uger efter Ulykkestilfældets Dag. Man bygger dette paa, at Sygekasserne skulle bære den første Del af Byrderne, saaledes som de allerede gøre, og det er jo meget godt for de Personers Bedkommende, som ere Medlemmer og kunne være Medlemmer af Sygekasserne, men for dem, som ikke ere Medlemmer, og som ikke have Raad til at være Medlemmer, eller af en eller anden Grund ikke kunne blive Medlemmer af Sygekasser, vil det jo i Virkeligheden være en Forringelse af, hvad der finder Sted i mange Tilfælde for Djæbliffet, idet de ved privat Forsikring saa Understøttelse allerede fra Ulykkestilfældets Dag, eller i hvert Fald, naar der er gaaet et Par Dage. Nu ville de altsaa ved Lov blive stillede ringere, idet de ingen Net have til Understøttelse de første 13 Uger. Jeg tror derfor, at man maa komme ind paa en noget anden Løsning end den, der foreslaas her. Der er et stærkt Krav om at saa dette Spørgsmaal frem, og jeg synes, at det f. Eks. vilde være ret rimeligt, om man ikke lod hele den store Klasse af Arbejdere, der arbejde i Landbruget og Skovbruget fuldstændig ude af Betragtning, saaledes som det nu foreslaas, idet de ikke tages med og ikke skulle have nogen Understøttelse, end ikke om der anvendes Maskinkraft ved Hjælp af Damp eller andre Maskiner. Jeg synes, at